

Kocůr - Pražce

- D# F
1. Znáť, chceš znáť místa, kde můj svět stál,
D# F
jít, za mnou jít možná sám by ses bál,
D# F
sám víš, co říct, na co nemám se ptát,
C# Cmi F
jako autíčko na klíček, který se utopit má,
C# Cmi F
nechtěj hledat, co hluboko leží, co nosím jen já.
F
R: Malinkej kocourek usíná v košíku, klubíčko snů leží s ním,
s malinkou holčičkou dováděl celý den, celý den byl její stín,
C
koukejte na toho mizeru, pod fouskem skrývá, co vidím jen já,
F
provázek s mašlí mu na chvíli seberu, když hravou náladu má.
2. Hrát, jen hrát, chce si se mnou jen hrát,
tím víc, čím míň o něj přestávám stát,
strach má, že já jenom s tebou chci snít,
když mi vyprávíš o tom, co mohlo i nemohlo být,
co se může stát, když mi řekneš: mám tě rád.
- R: Tančíme valčíček na čtyři doby a život jde okolo nás,
daleko necháme falešný sliby, jen s námi se zastavil čas,
naš svět je schovanej, na klíček zamčenej, nikoho nepustím dál,
nikdo sem nepatří a nikomu nevěřím, i kdyby na můj cit hrál.
3. Sníh, jen sníh smí se kolem nás nést,
hrou, svou hrou může hlavy nám splést,
kdo ví, co říkám, mizí rychle jak dým
v rámech okenních, na sklech umytých, co s tím,
á ...